ANUL IV. — Nr. 1007 | EDIŢIA A DOUA | DUMINICA, 17 NOEMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ
MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc: NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . 3.— leĭ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rîndul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.
UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ, 16 Noembre 1891

MESAGIUL MINCIUNA

Camerile s'aŭ deschis erĭ cu solemnitatea obicinuită.

Mesagiul nu conţine alt nimic de cât nişte frase şi promisiunĭ banale pe carĭ le auzim în fie-care an.

Toate merg strună, relaţiunile cu toate Puterile marĭ şi micĭ sunt bune, finanţele înfloresc, veniturile cresc, armata progresează, căile de comunicaţie se înmulţesc, se fac şi se vor face reforme în toate ramurile, în fine, suntem o ţară fericită cu un Rege popular şi un guvern model.

Toate aceste cu acompaniament de tunurĭ din dealul Spireĭ şi cu alaiŭ de trăsurĭ precedate şi urmate de gendarmĭ călărĭ.

Maĭ încape oare o discuţie saŭ o comentare serioasă în faţa uneĭ comediĭ care se însceneazā în fiecare an cu aceleaşi mijloace, spre a arăta poporuluĭ marea minciună constituţională?

Ce să maĭ cauţĭ a esplica nişte banalităţĭ carĭ se desmint a doua zi după ce aŭ fost pronunţate?

Acum de pildă, toată lumea ştie că guvernul şi partidul de la putere se află în criza cea maĭ acută, că frământările sunt maĭ marĭ de cât orĭ când, că mâine poate vom avea o schimbare radicală de regim şi Capul Statuluĭ în complicitate cu miniştriĭ să face că nu ştie nimic şi vorbeşte mandatarilor naţiuneĭ par'că ar fi în starea cea maĭ normală.

Şi această comedie nedemnă se repetă înaintea fie-căreĭ sesiunĭ fără ca nimenĭ sĕ ridice vocea spre a rupe masca de ipocrizie care acopere absolutismul îmbrăcat în haine constituţionale.

Eŭ unul ştiŭ că inima mea de român mi se strînge fără voie când vĕd pe acest agent care poartă numele de Carol I urcând tribuna regală a Cameref, când îl aud citind frasele umflate şi mincinoase de care El însuşĭ trebue să rîză după ce se întoarce în palatul Sĕŭ.

Sunt sigur că aceea ce simt eŭ, o simte orĭ-ce român, o simt chiar senatoriĭ şi deputaţiĭ carĭ asistă la solemnitatea deschidereĭ Parlamentuluĭ.

Şi cum să nu te doară când auzĭ pe Acela care poartă Coroana Ţăreĭ vorbind ca cel maĭ strein dintre streinĭ, ca cel maĭ neamţ dintre nemţĭ?

După maĭ bine de 25 de anĭ de Domnie, Carol I n'a putut încă învĕţa să îngâne douĕ vorbe în limba noastră.

Când se urcă pe tribuna regală şi începe a ceti mesagiul pronunţând:

Tomnilor senatorĭ, Tomnilor tepuţaţĭ! îţĭ vine să ieĭ câmpiĭ.

Nu maĭ e îndoială; gura Sa e rebelă limbeĭ noastre precum inima şi sufletul Sĕŭ sunt rebele simţimintelor româneştĭ.

In zadar se muncesc dinasticiĭ prefăcuţĭ şi slugile interesate de a ascunde această incompatibilitate între popor şi Suveran.

Or ce copil ştie şi simte astă-zĭ că între Ţară şi Dinastie, între poporul român şi Neamţul dupĕ Tron este un abiz pe care nimic nu 'l poate umplea.

Aceasta este impresiunea pe care aŭ făcut'o cuvintele Regeluĭ. De la început până la sfîrşit, ele nu sunt de cât o palidă frazeologie, o înşirare de făgăduinţĭ înşelătoare şi menite a ascunde adevĕrata stare de lucrurĭ, atât în politica externă cât şi în cea internă.

Discursul Tronuluĭ nu merită alt nume de cât acela de:

Mesagiul minciună.

Alex. V. Beldimanŭ.

Foametea în Rusia

După *Corespondenţa rusă* ca să se pue capăt speculaţiunilor de cereale de tot felul, speculaţiune a căreĭ primă consecinţă e urcarea preţuluĭ pâineĭ, Ţarul are să publice curînd un ukaz, ordonând formarea uneĭ comisiĭ speciale superioare. Această comisie va avea puterĭ foarte întinse ca să asigure aprovizionarea provinciilor atinse de secetă.

Intre altele, comisia va avea însărcinarea să cumpere cerealele necesare pentru aprovizionarea şi distribuirea lor în provinciile atinse.

Dintru început se vor pune la dispoziţia comisieĭ aceştia suma de 25 miĭ de ruble.

Presidentul eĭ va fi un general din suita Ţaruluĭ.

CHESTIUNEA EVREIASCA

Intrunirea de la 10 Noembrie, convocată de D. N. Ceaur Aslan şi ţinută în Sala Pastia din Iaşĭ.

Discursul D-luĭ A. V. Beldimanŭ

Cetăţenĭ!

Sunt opt zile, în această sală, am avut fericirea de a vedea cu ce neclintită bună-voinţă, cu ce neobosită atenţiune aţĭ ascultat desfăşurarea a treĭ opiniunĭ cu totul opuse în chestiunea evreiască.

Sper că veţĭ acorda aceeaşĭ bună-voinţă, aceeaşĭ atenţiune unuĭ bătrân democrat, care doreşte a vĕ expune părerea sa în această chestiune arzĕtoare pe care reprezentantul Domniilor Voastre în Parlament a pus'o — pot zice — la ordinea zileĭ.

Voiŭ începe cu analizarea discursurilor rostite înaintea Domniilor Voastre, îmĭ voiŭ da opiniunea mea asupra soluţiunilor propuse, şi în urmă vĕ voiŭ arăta calea ce eŭ cred că trebue urmată pentru a da o solutiune chestiuneĭ evreeştĭ; căcĭ — or ce s'ar zice, or ce s'ar scrie — o chestiune evreiască există în România; şi, dacă noĭ Româniĭ am avut orbirea de a o nega, imprudenţa de a o uita, Beaconsfield şi Wadington, ceĭ doĭ evreĭ aşezaţĭ înprejurul postavuluĭ verde de la congresul din Berlin, aŭ avut grija a ne o aminti.

Sper că vĕ voiŭ convinge că chestiunea evreiască datează, nu de la 1879, ci de la 1866, anul descălecătoareĭ streinismuluĭ pe pămêntul românesc.

La 1872, când tendinţele acestuĭ Streinism s'aŭ accentuat într'un mod făţiş, eŭ mi-am făcut datoria, şi am aruncat, tot în coloanele ziaruluĭ *Adevĕrul*, strigătul de alarmă.

Imĭ voiŭ face şi acum datoria: — Dea Dumnezeŭ ce aceĭ carĭ eraŭ surzĭ la 1872, să mĕ auză, să mĕ înţeleagă şi să urmeze poveţele ce îmĭ permit a le da astă-zĭ.

Nu voiŭ vorbi de interpelarea D-luĭ Nicu Ceaur Aslan adresată guvernuluĭ şi dezvoltată în şedinţa Camereĭ din patru Iunie trecut, căcĭ discursul ce a rostit, sunt câte-va zile, înaintea Domniilor Voastre, a complectat acea interpelare.

Inteligentul orator a recunoscut atât în interpelarea sa cât şi în discursul sĕŭ că, *mulţĭ din evreĭ merită consideraţiune, şi că sunt mulţĭ dintre eĭ carĭ ar fi un element trebuitor şi folositor în or ce societate.* Aceştĭ evreĭ de carĭ vorbeşte interpelatorul sunt elementele tinere care tind a se scutura, care s'aŭ scuturat chiar de prejudecăţile inherente lipseĭ de cultură a mareĭ mase evreeştĭ.

Incercarea ce a făcut D. Aslan cu interpelarea sa nu a fost fericită; ea i-a dovedit că nu trebue să aştepte nimica de la guvern şi de la majorităţile luĭ, maĭ ales când este vorbă a da o soluţiune uneĭ chestiunĭ atât de importante.

Drumul ce 'l alesese era nenorocit, căcĭ a deschis un câmp larg celor maĭ revoltătoare abuzurĭ comise de subalterniĭ administrativĭ contra nenorociţilor evreĭ carĭ locuesc în oraşele şi tîrguşoarele din judeţe.

Dar când vine astă-zĭ D. Aslan şi convoacă corpul electoral pentru a se consfătui cu el, când chiamă pe evreĭ carĭ sunt interesaţĭ în cauză, pentru ca glasul lor să fie ascultat, chestiunea pentru mine intră în o fază cu totul nouĕ.

Iată de ce m'aţĭ vĕzut dăună-zi primind onoarea ce mi-aţĭ făcut desemnându-mĕ a prezida întrunirea; iată de ce nu mĕ vedeţĭ astă-zĭ indiferent faţă cu această chestiune de astă dată ridicată de reprezentantul colegiuluĭ al 2-lea de Iaşĭ.

D. Aslan şĭ-a rezumat discursul spunênd că nu are o soluţiune gata, ci o aşteaptă de la discuţia publică.

Nu am, prin urmare, să ţin seamă de nicĭ o propunere concretă şi trec înainte.

Cetăţenĭ!

Am ascultat cu atenţiune discursul rostit de D. Ioan Roman, şi cu o vie plăcere l'am citit; căcĭ D-sa a tratat chestiunea care ne ocupă ca un adevĕrat şi sincer democrat.

D. Roman ne-a arătat că chestiunea evreiască este o chestiune economică şi socială, şi cu mult talent ne-a dovedit că la evreĭ ca şi la românĭ sunt în luptă douĕ clase: — *Exploatatoriĭ şi exploataţiĭ.*

Această luptă va dura din nenorocire maĭ mult timp de cât D. Roman şi eŭ, o dorim, căcĭ ideile democratice pătrund foarte greŭ şi foarte încet în păturile desmoştenite.

Să nu uităm că în capul Ţăreĭ avem un Reacţionar feodal german, care, cu ajutorul exploatatorilor noştri politicĭ — o specie de exploatatorĭ pe care nu o aŭ evreiĭ — va fi pururea o piedică la orĭ ce avênt democratic.

Cred că D. Roman trebue să ţie seamă de acest lucru, căcĭ chestiunea evreiască — privită din acest punct de vedere — este îndoit de gravă. Capitalismul evreiesc internaţional are la noĭ un sprijin colosal în persoana luĭ Carol I şi din pricina Luĭ nu se poate atinge nimenĭ cu făclia civilizaţiuneĭ de masa evreiască habotnică, nu poate nimenĭ infiltra acesteĭ negre mase sentimente româneştĭ. Indată ce te atingĭ de ea, capitalizmul european se rescoală, şi cel dintâiŭ lucru, este scăderea renteĭ române, care este pedeapsa noastră financiară.

Gambetta, cu fulgerătoarea sa eloquenţă de tribun, voind a desemna duşmanul republiceĭ, a strigat: — **Clericalizmul, iată duşmanul nostru!**

Eŭ, cu slaba mea voce, voind a vĕ desemna duşmanul naţionalităţeĭ noastre, vĕ zic: — **Pe tronul Ţăreĭ se află duşmanul nostru!**

O repet: — *Avem în România o chestiune evreiască, nu de la 1879, ci de la 1866, anul descălecătoareĭ Streinizmuluĭ pe pămêntul românesc.*

Iată ce scriam pe la finele luneĭ Februarie anul 1872, în coloanele ziaruluĭ *Adevĕrul: — Unul din cele douĕ marĭ scopurĭ ale dinastieĭ streine, cu o nestrămutată persistenţă, s'a realizat în toate funestele luĭ consecinţĭ:* — **Arendarea economică a României pe 99 anĭ în exploatarea Germanilor prin convenţiunea Bleichrœder;** *cel-lalt care se promite a se realiza cu grăbire este,* **înecarea elementuluĭ român sub cel evreŭ, în starea luĭ actuală, prin întroducerea luĭ în cetăţenia românească.**

Cred că nu este nevoe să vĕ maĭ vorbesc de convenţiunea Bleichroeder; ea a fost rĕscumpărată, ea a făcut puĭ, şi astă-zĭ suntem datorĭ pe pieţele Germanieĭ **peste un miliard de francĭ.**

Dacă această situaţiune financiară nu vĕ înspăimântă, puteţĭ continua a fi dinasticĭ.

Rĕmâne acum să vĕ dovedesc urmărirea scopuluĭ al doilea, adică: — **Inecarea elementuluĭ român sub cel evreŭ în starea luĭ refractară prin introducerea luĭ în cetăţenia românească.**

O dovadă în sprijinul aserţiuneĭ mele este declaraţia de multe-orĭ repetată a luĭ Carol I şi a sateliţilor Sĕĭ junimiştĭ, că voieşte se facă din burtă-verzimea evreiască, exploatatoare şi cosmopolită, clasa mijlocie, burghezia română.

Dar maĭ am încă o dovadă mult maĭ puternică, o dovadă irefutabilă:

Am publicat în coloanele *Adevĕruluĭ*, la începutul luneĭ Martie anul 1872, o convorbire ce Prinţul Carol — astă-zĭ Rege — a avut, în faţa D-luĭ Peyxotto, consul general american, cu un corespondent al unuĭ ziar din New-York.

Vĕ voiŭ citi numaĭ câte-va rîndurĭ din acea convorbire care privesc chestiunea evreiască.

Corespondentul: — *In Statele-Unite, israeliţiĭ fac parte din cetăţeniĭ ceĭ maĭ stimaţĭ şi maĭ cu înriurire. Fie-care funcţiune le este deschisă şi nu este de loc cu neputinţă ca maĭ curînd saŭ maĭ târziŭ, un israelit să ajungă a fi cel maĭ înalt magistrat al unuĭ popor compus de 40 milioane din ceĭ maĭ liberĭ şi maĭ neatîrnaţĭ cetăţenĭ.*

Carol I: — *Nu există cel maĭ mic motiv pentru ca* **toţĭ oamenii, fără osebire de religiune, să nu fie chemaţĭ la exerciţiul drepturilor politice.**

Notaţĭ bine, că acest limbagiu — permis unuĭ particular — nu este de loc ertat Suveranuluĭ uneĭ ţĕrĭ ca a noastră, copleşită de tot felul de strĕinĭ, şi în special de un numĕr colosal de evreĭ.

Acea convorbire am extras-o din ziarul *Rumänische Post* care apărea în Bucureştĭ, în limba germană, fondat şi întreţinut de D. Peyxotto, consul general american. Scopul acesteĭ foĭ era pregătirea emancipăreĭ politice a evreilor din România, fără nicĭ o zestricţiune.

Defunctul Cezar Bolliac, unul din veteraniĭ preseĭ române, îngrozit de divulgaţiunile ce cuprindea convorbirea publicată de mine, scria în *Trompeta Carpaţilor* din 10 (22) Martie 1872 următoarele rîndurĭ: — *Cerem, şi cerem imperios, ca guvernul să ia act din ziarul* Adevĕrul *din Iaşĭ, de la 2 a curenteĭ; să închiză imediat ziarul* Rumänische Post *şi să dea peste graniţă pe toţĭ redactoriĭ luĭ. Alt-fel suntem silitĭ, obligaţĭ să zicem că guvernul actual este complice cu aceĭ jidovĭ neruşinaţĭ.*

Cine era şeful aceluĭ guvern? — D-nul Lascar Catargiu.

Ziarul *Rumänische Post* nu a fost suspendat; redactoriĭ acestuĭ ziar nu aŭ fost daţĭ peste graniţă; numaĭ directorul ziaruluĭ *Adevĕrul* — plecata Domniilor Voastre slugă — a petrecut treĭ-zecĭ de zile la închisoare, în casele luĭ Cananău, din strada Păcurarĭ.

Acum permiteţi-mĭ să vĕ ofer un buchet, un cap de operă, o scrisoare ce Prinţul Carol — astăzĭ Rege — a scris din Cotrocenĭ la 18 (30) August anuluĭ 1867 — rog observaţĭ, un an după venirea Sa în ţară — baronuluĭ Montefiori, scrisoare pe care *Alianţa israelită* s'a grăbit a o publica în toate ziarele europene.

Domnule Baron,

Am primit scrisoarea D-Voastre din 24 August trecut, şi am citit-o cu un viŭ interes. Conform celor ce am avut ocaziunea să vi le spun însuşĭ din graiŭ, dorinţele ce formaţĭ pentru coreligionariĭ D-Voastre sunt deja realizate. **IZRAELIŢII SUNT OBIECTUL INTREGEI MELE DRAGOSTE ŞI INTREGEI DRAGOSTE A GUVERNULUI MEU,** — rog observaţĭ că vorbeşte şi în numele guvernuluĭ — *şi simţ o vie plăcere că aţĭ venit în România pentru ca să vĕ convingeţĭ că persecuţiunea religioasă de care reaua voinţă a făcut atâta zgomot nu există.*

Voiŭ ţine tot-d'auna la onoare de a face ca libertatea religioasă să fie respectată, şi voiŭ priveghea neîncetat execuţiunea legilor care ocrotesc pe israeliţĭ în persoanele şi averile lor' întocmaĭ ca şi pe ceĭ-l'alţĭ românĭ.

Bine-voiţĭ a primi, Domnule Baron, asigurarea foarte distinseĭ mele consideraţiunĭ.

Carol.

Remâne acum ca Domniile Voastre să rĕspundeţĭ, dacă există saŭ nu în România o chestiune evreiască.

Remâne ca Domniile Voastre să vĕ pătrundeţĭ de gravitatea situaţiuneĭ; căcĭ astă-zĭ ştiţĭ, ca şi mine, că avem pe Tronul Ţăreĭ, pe amicul intim al tuturor evreilor cu influenţă în *Alianţa israelită*; ştiţĭ astăzĭ, ca şi mine, că Carol I revarsă **întreaga Sa dragoste** asupra **tuturor** evreilor primejdioşĭ din România, şi că El nu găseşte **nicĭ un motiv pentru a nu'ĭ chema pe toţĭ la exerciţiul drepturilor politice.**

Aceste cuvinte asupra cărora nu pot îndestul apăsa sunt eşite din pana şi din gura Suveranuluĭ Românieĭ.

Voiŭ întreba acum pe amicul meŭ Ioan Roman dacă, în faţa acestuĭ îngrozitor pericol, cu atât maĭ ameninţător că el ne vine de la cel maĭ înalt funcţionar al Statuluĭ, pot Româniĭ — şi când zic Româniĭ, înţeleg marea clasă desmoştenită — să aştepte ca noĭ democraţiĭ să rezolvăm chestiunea evreiască prin reforme economice şi sociale, propuse de mine în coloanele *Adevĕruluĭ*, propuse de Domnia Sa în discursul sĕŭ, reforme care pretind un şir lung de lupte pentru obţinerea lor.

Am ferma convingere că într'un viitor maĭ mult saŭ maĭ puţin apropiat democraţia română va fi învingĕtoare; dar eŭ cred că chestiunea care ne preocupă astă-zĭ, această cangrenă care roade întregul nostru corp social, pretinde o soluţiune cât se poate de grabnică, un remediu cât se poate de energic.

Să vin acum la discursul rostit de D. Ioan Nădejde.

Tabloul pe care Domnia Sa ni l-a făcut asupra cauzelor care aŭ desfiinţat industria mică era foarte fidel; Domnia Sa ne-a arătat că fatalminte breslele trebuiaŭ să dispară, fiind-că, precum fluviurile marĭ absorb rîurile micĭ, asemenea micile capitalurĭ, micile industriĭ aŭ fost absorbite de marele capitalurĭ carĭ aŭ dat naştere prin clădirĭ de fabricĭ, mareĭ industriĭ.

Dar, în faţa atâtor mizeriĭ, atâtor ruine care e soluţiunea ce D-Sa propune chestiuneĭ evreeştĭ? — *Votul Universal*, şi a doua zi după proclamarea luĭ, să dăm drepturile politice la **500 miĭ** evreĭ stabiliţĭ astăzĭ în România.

Mĕ întreb: Cum un bărbat inteligent ca Ioan Nădejde, democrat, bun român iubindu-şĭ ţara, nu vede marele pericol care ar ameninţa existenţa naţionalităţeĭ noastre!

Cetăţenĭ! In ziua de 31 Martie al acestuĭ an am desfăşurat înaintea alegătorilor colegiuluĭ al 2-lea de Iaşĭ programul meŭ.

Iată'l! El este crezul meŭ politic. Am promis atuncĭ, promit şi astăzĭ că voiŭ lupta fără preget la realizarea luĭ.

In acest program stă scris şi **Votul Universal,** această strălucită victorie a democraţieĭ asupra tristuluĭ trecut: Instituţiune sublimă înaintea căreia toţĭ cetăţeniĭ, acel din palat cu acel din colibă sunt toţĭ egalĭ.

Eĭ bine! Declar fără şovăire că aşĭ renunţa la votul universal, acest ideal scump mie, daca aş şti că, a doua zi după proclamarea luĭ, **câte-va sute de miĭ** habotnicĭ perciunaţĭ vor vota alăturea cu noĭ, şi vor trimete ca noĭ un reprezentant în parlamentul român.

Vĕzuta-ţĭ ca mine pe evreiĭ din Sĕvenĭ, din Botoşanĭ, din Dorohoĭ? — Vĕzut-a D. Ioan Nădejde ca mine pe evreiĭ din Herţa, din Mihăilenĭ, din Darabanĭ?

Vĕ jur că aşĭ refuza mandatul de deputat când aşĭ şti că acel colegiŭ, chiar în minoritate, este cumpus de aceste fiinţĭ care rezistă cu îndărătnicie ideilor civilizatrice, care trăesc numaĭ din exploatare, şi carĭ amintesc timpurile legendelor biblice.

Voesc a uita soluţiunea propusă de democratul socialist Ioan Nădejde.

Trec repede la discursul tînĕruluĭ Miron Sigalea.

Aţĭ ascultat ca mine pe acest modest student al Universităţeĭ noastre. — Aţĭ auzit cu ce voce caldă v'a vorbit de durerile trecutuluĭ, cu ce emoţiune v'a mărturisit speranţele în viitor.

Sunt convins că aţĭ fost mişcaţĭ ca şi

mine. —Eŭ unul vĕ mărturisesc că conştiinţa mea— şi conştiinţa nu minte nicĭ o dată — îmĭ strigă:

Sigalea nu maĭ e asimilabil!

Sigalea e deja asimilat!

Cuteze cel maĭ înfocat dinastic să susţie că Carol I, prietin intim al Baronuluĭ Montefiori, reprezentantul *Alianţeĭ izraelite* în România, este asimilat; eŭ mĕ însărcinez a dovedi că nicĭ asimilabil nu este şi că este fiinţa cea maĭ refractară sentimentelor romîneştĭ.

O repet: — Miron Sigalea e deja asimilat!

Dar câţĭ sunt ca Miron Sigalea, ca tînĕrul sergent în rezervă Apotheker?

Puţinĭ, foarte puţinĭ în proporţie cu marea masă neagră evreiască. De aceia nu trebue să-ĭ respingem. Să arătăm că nu ura, nu prejudecăţile, ci sentimentul natural de conservare al naţionalităţeĭ noastre ne sileşte a fi foarte prudenţĭ în alegerea acelor carĭ doresc a intra în familia românească.

Cererile lor sunt modeste; eĭ nu aleargă după o impămîntenire imediat, eĭ vor ca acele împămînteniri să le câştige, să le merite prin fapte sevîrşite în serviciul noueĭ familiĭ în care aspiră a intra.

Eĭ cer — şi aceasta nu li se poate refuza — dreptul de domiciliŭ pe pămîntul românesc, dreptul la protecţiunea legilor române.

Eĭ aŭ fost chemaţĭ, şi vor fi poate mâine chemaţĭ a apăra, cu puşca în mână, cu rizicul vieţeĭ lor, teritoriel românesc; prin urmare aŭ dreptul incontestabil de domiciliŭ pe acest teritoriŭ, nu pot fi înstreinaţĭ de dînsul.

Ar fi monstruos, revoltător, ca în România liberă, locuită de un popor eminaminte democratic, să se găsească o clasă de oamenĭ numaĭ cu datoriĭ şi fără drepturĭ.

Şi dacă vorbesc acum de datoriĭ şi de drepturĭ, trebue să vĕ spun că mulţĭ dintre Româniĭ, în vremile grele prin care am trecut, s'aŭ pus la adăpostul unuĭ protectorat străin pentru a sĕ sustrage de la datoriĭ cetăţeneştĭ şi în urmă aŭ venit şi s'aŭ aşezat la masa gata pentru a beneficia de drepturile cetăţeneştĭ câştigate cu marĭ sacrificiĭ şi cu lupte dese orĭ uriaşe.

V'aşĭ putea cita sute şi miĭ de nume:— Nu voiŭ abuza de răbdarea D-Voastre şi mĕ voiŭ mărgini numaĭ a extrage din *Buletinul Oficial* din aniĭ 1837—1840—1841 câte-va nume:

Găsesc în *Buletinul Oficial* Nr. 13 din 14 Fevruarie 1837, şi Nr. 63 din 12 August tot acelaşĭ an, dovadă că **Anastasie Pogor** era supus francez.—D. Vasilie Pogor ar putea singur să ne spue dacă se trage din acel Anastasie Pogor.

Buletinul Oficial Nr. 42 din 30 Maiŭ 1837, şi Nr. 53 din 8 Iulie acelaşĭ an ne probează într'un mod pozitiv că **Spiridon Carp** era supus austriac.—Acum îmĭ explic nestrămutata dragoste a şefuluĭ junimiştilor pentru imperiul Austrieĭ: Chestiune de recunoştinţă!—Chestiune de atavism!!

Buletinul Oficial Nr. 58 din 25 Iulie 1837 ne arată că **Nicolae Zarifopolo** era supus grecesc.

In *Buletinul Oficial* Nr. 25 din 27 Martie 1841 mĕ lovesc de fraţiĭ **Constantin şi Gheorghie Zarifopolo** supuşĭ grecĭ cu paşportul Nr. 1018 din 1840.—D. Dimitrie Zarifopolo este astăzĭ representantul în Cameră al colegiuluĭ I de Iaşĭ.

Buletinul Oficial Nr. 23 din 20 Martie 1841 ne dovedeşte că **Pavel Kirilă**, cu doĭ fiĭ aĭ seĭ, era supus austriac, şi paşportul seŭ purta Nr. 23.—Acest Pavel Kirilă este bunicul simpaticuluĭ membru al grupuluĭ radical, Costică Kirilă.

Mĕ voiŭ opri căcĭ lista ar fi prea lungă şi nu voesc a vĕ obosi,

Dacă v'am citat numele acestor reposaţĭ—Dumnezeŭ să-ĭ erte—carĭ, cu plata unor paşpoarte streine, s'aŭ sustras de la toate sarcinele şi datoriile româneştĭ nu este pentru că pun în dubiŭ patriotismul nepoţilor şi al strĕnepoţilor lor.

Scopul meŭ este cu totul altul:

Voesc a vĕ arăta culpabila uşurinţă cu care am deschis porţile cetăţeĭ române la toţĭ supuşiĭ strĕinĭ carĭ la un moment dat, aruncând paşporturile lor în foc, aŭ strigat:—*Trăiască România!*

Acest strigăt a fost suficient pentru a-ĭ proclama fiĭ aĭ familieĭ române.

Alţiĭ ca Meyer-Hoffer, Weizengrün, Daniel aŭ strigat cu cel maĭ revoltător cinism:—*Trăiască capitalul* şi a doua zi majorităţile Corpurilor legiuitoare i-aŭ proclamat cetăţenĭ românĭ.

Culmea nepăsăreĭ! — Culmea neruşinăreĭ!

Cetăţenĭ!

Mĕ rezum pentru a vĕ indica remediul care, oprind cangrena care ne roade, ar da o soluţiune imediată chestiuneĭ evreeştĭ.

Suprimarea Amiculuĭ intim al evreilor carĭ sunt obiectul întregeĭ Sale dragoste.

Suprimarea Stâlpuluĭ care sprijină capitalismul şi bigotismul evreesc în România.

Remediul este energic, dar vindecarea este sigură.

Vĕ maĭ propun încă douĕ mĕsurĭ care tind a ne apăra contra exploatatorilor evreĭ.

Ţinênd seamă de faptul că evreiĭ de la sate sunt un factor principal care contribue la decăderea ţĕranuluĭ, cel maĭ vrednic reprezentant al naţionalităţeĭ române; să facem o lege pentru împedecarea evreilor, şi a tuturor strĕinilor, de a lua moşiĭ în arendă, şi de a şedea prin comunele rurale; dar tot odată să facem pe ţĕran proprietar de pămênt şi de unelte de muncă.

Ţinênd seamă de faptul că evrei de la târgurĭ aŭ acaparat întregul comerţ, să facem o lege pentru împedicarea evreilor, şi a tuturor strĕinilor, de a face comerţul bĕuturilor spirtoase.

Deviza noastră să fie:

Poporul român înainte de orĭ-ce!

Să fim întâĭ Românĭ şi apoĭ umanitarĭ şi democraţĭ!

Discursul D-luĭ Aslan

Iată un resumat din discursul ţinut de D. Nicu Ceaur Aslan la întrunirea publică din sala Pastia Joĭ 10 a. c.

D. Aslan găseşte că se interpretă într'un mod prea larg dreptul de ospitalitate, şi crede că atât la întrunirea provocată de D-sa în 3 a. c. cât şi la acea de astă-zĭ şi una şi alta cu un caracter cu totul particular, D-niĭ oratorĭ carĭ aŭ bine-voit a lua cuvêntul, aŭ căutat a da întrunirilor o ţintă ce era cu totul străină intenţiunilor sale.

Nimenea nu este maĭ sincer partizan al discuţiunilor prin întrunirĭ publice; nimenea poate nu le doreşte maĭ largĭ, maĭ depline.

De aicĭ însă nu rezultă ca scopul lor să fie, voluntar or involuntar, cu desĕvârşire desnaturat; aceasta este cu atât maĭ indispensabil cu cât o chestiune este gravă şi complecsă. In asemenea casurĭ maĭ ales precisiunea este absolut cerută.

D. Aslan arată că scopul pentru care invitase la întrunire pe alegĕtorĭ fusese foarte simplu:

Era o obligaţiune pentru D-sa de a expune alegĕtorilor modul cum D-sa înţelesese a 'şĭ îndeplini mandatul ce primise; era natural ca în acelaş timp D-sa să atingă şi chestiunea izraelită, care era la ordinea zileĭ şi care făcuse obiectul preocupărilor sale.

Nu era prin urmare şi nicĭ putea fi vorba de desfăşurarea a vre o teorie politică.

Este clar, zice D-sa, că a strămuta chestiunea şi a o pune—precum s'a făcut cu chestiunea evreiască—de pe terenul pur naţional pe tărâmul de luptă de partide, era a da întrunirilor provocate un sens pe care nu le avea şi nicĭ putea să le aibă.

D-sa nu a înţeles a încurca chestiunea izrailită care nu poate fi privită de cât din puntul de vedere al intereselor naţionale cu chestiunĭ ca aceea de ale socializmuluĭ saŭ de ale antidinasticismuluĭ. D-sa din capul loculuĭ se simte dator a protesta contra unor asemenea tendinţe, căcĭ nu vede ce aŭ a face aceste chestiunĭ cu chestiunea cea mare naţională.

Trecênd la obiectul pentru care alegĕtoriĭ eraŭ convocaţĭ, D. Aslan regretă a nu putea anunţa vre un rezultat satisfăcător din activitatea sa parlamentară de astă vară.

Camerele fuseseră convocate în sesiune extraordinară pentru votarea bugetelor precum şi a tarifuluĭ vamal.

Nu zice că o stare de lucrurĭ maĭ normală şi cu deprinderĭ parlamentare maĭ profund înrădăcinate, şi alte chestiunĭ importante n'ar fi putut să primească soluţiunĭ.

Nu trebue să ne facem ilusiunĭ însă, de voim să judecăm drept.

Ruajul constituţional la noĭ este departe încă de a funcţiona ast-fel încât toate legitimele aşteptărĭ să fie satisfăcute la timp.

Nicĭ aşezarea politică a partidelor nu este încă sĕvârşită, se perde decĭ un timp preţios prin cercărĭ de împărecherĭ care aduc după ele prelungirĭ în lucrărĭ; mecanismul chiar intern al Camerelor este ast-fel în cât maĭ mult poate paraliza de cât înlesni. Să nu se uite iarăşĭ că sesiunea extraordinară picase tocmaĭ în timpul în care activitatea celor maĭ mulţĭ din reprezentanţĭ era reclamată lucrărilor câmpuluĭ.

Oratorul declară că ar putea desemna şi alte multe cause care toate contribue ca activitatea parlamentară la noĭ să nu dea tocmaĭ toate roadele la care poate am fi în drept a ne aştepta.

Ast-fel se explică cum din dorinţele Moldoveĭ şi ale Iaşuluĭ în special, nicĭ una încă n'a putut dobândi o soluţiune vizibilă.

Nu mĕ îndoiesc că în actuala sesiune parlamentară ordinară, Camera ca şi guvernul îşĭ vor pune toate silinţele pentru a recâştiga timpul pierdut; în tot cazul alegĕtoriĭ pot fi siguri că D-sa nu va neglija nimica pentru a face ca legitimele aşteptărĭ ale alegĕtorilor să fie în fine încoronate de succes; căcĭ în ziua în care D-sa se va fi convins că toate sforţările sunt inutile, în acea zi D-sa nu va ezita a reîntoarce acelor în drept un mandat pe care D-sa nu'l va maĭ putea exercita în mod folositor pentru eĭ; răbdarea însă este necesară; ea nu lipseşte de cât acelora care maĭ mult preocupaţĭ de micile lor interese de grupurĭ, nu caută de cât a arunca discreditul asupra adversarilor lor politicĭ, fie aceasta şi pe contul chiar a aspiraţiunilor noastre cele maĭ drepte. — Să fie însă bine stabilit, zice D-sa, că numaĭ stăreĭ anormale în care necontenit ne aflăm se datoreşte condamnabila prelungire a multora din relele de care se plîng cetăţeniĭ; este de sperat, D-sa este chiar sigur că lucrurile se vor îndrepta şi acea îndreptare nu o aşteaptă de cât de la alegĕtorĭ.

Deputatul şi alegĕtorul trebue să remână în un contact perpetuŭ; căcĭ în de finitiv şi deputatul nu este de cât aceea ce'l face alegĕtorul; alegĕtorul stăruitor, independent, iubitor de interesele ţăreĭ luĭ, va avea şi deputat stăruitor, independent şi iubitor de interesele ţăreĭ luĭ.

Pentru motivele ce le-a arătat D-sa, vine cu mâinile goale înaintea cetăţenilor.

Singura chestiune pe care a ridicat'o într'un mod maĭ larg şi maĭ vioĭ, a fost chestiunea israelită, chestiune grea, compusă din o serie de elemente, care prin diferitele lor ramificaţiunĭ se coboară până adînc în măruntăile noastre naţionale.

Greutatea rezolvireĭ eĭ nu este atât în chestiunea însăşĭ precât în diversele interese politice, care se grupează în jurul eĭ. In această chestiune maĭ mult de cât în orĭ-care alta, alegĕtoriĭ, adică ţara are obligaţiunea de a se pune şi a sta în strîns raport cu aleşiĭ eĭ.

Onor. Domn Director al *Adevĕruluĭ* ne-a comunicat părerile Regeluĭ asupra situaţiuneĭ evreilor din ţară. Imĭ pare dificil de a deduce din acele comunicărĭ toate îngrijirile pe care directorul *Adevĕruluĭ* s'a arătat dispus a deduce din ele. Orĭ şi cum însă ar fi, nu pot să admit ca chestiunea dinastieĭ să fie adusă în discuţiune şi aceasta cu atât maĭ puţin cu cât convincţiunea sa profundă este că Regele nu se va opune, nu se va putea opune la o soluţiune alta de cât aceea pe care ţara o va desemna ca singură mântuitoare pentru ea.

D. Director al *Adevĕruluĭ*, permită-mĭ D-sa a i-o spune, suferă într'atâta de boala antidinasticismuluĭ în cât nicĭ o chestiune nu i se pare posibil de a fi resolvită de cât prin resturnarea Regeluĭ. Nu voiŭ ascunde că cu asemenea stare sufletească nu'l face prea propriŭ pentru a vedea lucrurile cu trebuitoarea imparţialitate, cu cuvenitul sînge rece.

D. Aslan roagă pe alegĕtorĭ să se desfacă de asemenea preocupărĭ şi a nu se gândi la rezolvirea mareĭ chestiunĭ naţionale de cât călăuziţĭ de pericolul în care ne aflăm şi din necesitatea ce ne este imperios impusă, de a înlătura pe cât ne va sta în putinţă.

Şi maĭ înainte de toate, continuă D. orator în mijlocul uneĭ adâncĭ atenţiunĭ din partea publiculuĭ, este nevoe a se restabili lucrurile căcĭ i s'a atribuit intenţiunĭ pe care nu le-a avut.

Ţara era profund emoţionată de isgonirea israeliţilor din Rusia, emoţiunea eĭ era cu atât maĭ legitimă cu cât ea este învecinată cu Imperiul Rus, mulţimea aceluiaşĭ element ce ea deja coprindea în sînul eĭ, împotrivirea tuturor celor-l'alte naţiunĭ de a maĭ primi acel element la ele, toate aceste împrejurărĭ nu puteaŭ de cât să provoace din parte'ĭ obligaţiunea de a se gândi serios la situaţiune.

Oratorul declară că îndependinte de aceste împrejurărĭ, îngrijirea sa fusese deja de mult deşteptată şi prin faptul că strecurarea elementuluĭ israilit se efectua deja de mult, în taină pe la toate punctele de la frontierele noastre, cu dispreţul tuturor legilor şi regulamentelor în asemene materie.

A produs decĭ interpelarea sa în 4 Iunie trecut, interpelare încheiată cu o moţiune pe care ţara întreagă o cunoaşte. Ce însemna acea interpelare în moţiunea ce o însoţea? Ce era ea alta de cât un strigăt de alarmă însoţit de indicaţiunea unor mĕsurĭ de *apărare*.

Era masa cea mare, masa cea neagră precum o numea d-sa pe care o desemna ţereĭ ca un mare pericol, ca un pericol permanent pentru ea; în contra eĭ cerea mĕsurĭ urgente de apărare.

Ce fel de mĕsurĭ? **Toate de un ordin economic.**

Desfide să i se arate vre-o mĕsură de persecuţiune.

Aceasta este adevărata stare de fapt şi toate câte s'aŭ zis de atuncĭ şi s'a gândit, nu pot fi puse de cât pe seama uneĭ rele voinţĭ intenţionate, saŭ a uneĭ deplorabile nepriceperĭ. Oratorul nu a revendicat drepturĭ pentru nimene, nu a avut un aseminea mandat şi nicĭ îl credea compatibil cu natura causeĭ; ţine să lămurească bine acest punct pentru ca echivocele se dispară; d-sa a propus mijloace de apărare şi nu a înţeles nicĭ odinioară a se face avocatul vre uneĭ revendicărĭ; d-sa a înţeles că ţara se fie pusă în posiţiune de a merge pe calea cea mare pentru ocrotirea interesuluĭ eĭ cel maĭ vital:

«Intărirea Naţionalităţeĭ».

Aşa fiind lucrurile d-sa întreabă ce însemnează discuţiunĭ puse pe terenul intereselor de partide saŭ pe târâmul revendicărilor de drepturĭ?

Ce ne pasă nouă micile, intempestivele, deşertele certe?

Ce are a face aicĭ antidinasticismul, ce caută aicĭ socialismul, cine ne indrituеşte a intra în esaminarea legitimităţeĭ cererilor de intrare în cetăţenia română?

Nimic din aceste nu intră în cazul interpelăreĭ sale nicĭ în sancţiunea cu care corpurile legiuitoare aŭ onorat-o prin aprobarea eĭ unanimă.

Oratorul a zis'o şi nu oboseşte a o repeţi:

Că această ţară care are adînc săpat în inima eĭ simţimîntul aducereĭ aminte, nu va uita nicĭ odată, la timp pe aceĭ cariĭ *prin fapte*, vor fi dat probe de patriotismuĭ încercat; ca negreşit îşĭ va aminti pe aceĭ ce 'ĭ va fi găsit tot-d'auna alaturea cu ea în toate chestiunile de ridicare şi dezvoltarea naţională.

Dar fapte trebuesc, nu vorbe.

D. Aslan declară că toate fibrele de român în el sunt revoltate la citirea epistoleĭ ce un mizerabil numit Zilberştain, din Brăila, a adresat la Roma, Deputatuluĭ Imbriani. Un asemenea individ trebue scos de pe teritorul Român, şi un asemenea individ îndrăzneşte încă a se numi cult, iată un nemernic, care prin fapta luĭ, zdruncină şi umbra uneĭ credinţĭ că patriotismul putem săl aşteptăm de aiurea de cât de la fiĭ autohtonĭ aĭ acesteĭ ţĕrĭ.

Oratorul mulţumeşte de primirea călduroasă ce i s'a făcut astă primă-vară şi zice că acea manifestaţiune de călduroasă afecţiune va rĕmîne adînc săpată în inima sa, ea va contribui a'ĭ spori puterile şi a'l înbărbăţi pe calea apucată.

Nu ignorează că mulţĭ şi de tot soiul aŭ se fie spiniĭ ce are a'ĭ întîlni; calea vieţeĭ publice nu este de cât rare orĭ presurată cu roze; sunt însă şi momente ca acele din primă-vara presentă care prin semnele lor de iubire şi de stimă compensează sîşiitoarele momente ce ne pregăteşte viaţa publică.

Maĭ mult de cât or când este nevoe să fim şi să rĕmînem strîns uniţĭ.

Soluţiunea chestiuneĭ Israelite trebue să remâe în mânile D-voastre.

Lucrarea va fi lungă, trudnică, dar graţie înţelepciuneĭ şi patrioticuluĭ devotament ce vom pune, afirm cu siguranţă că vom parveni să doborîm toate greutăţile.

Este necesar să vĕ organizaţĭ; pe Dumineca viitoare voiŭ avea onoare a convoca din noŭ pe toţĭ D-niĭ alegĕtorĭ pe despărţirĭ spre a desemna câte cincĭ delegaţĭ.

Odată acest comitet central organizat, ne vom adresa şi la toate cele-l'alte judeţe spre a trimete delegaţĭ. In unele judeţe comitetele sunt deja înfiinţate, în altele se va procede la înfiinţarea lor; odată această parte a organizăreĭ sĕvîrşită, culegerea elementelor trebuitoare va fi facilă; vom asculta, vom studia, ne vom da toate silinţele să cumpănim bine totul, şi îndată ce lucrările pregătitoare vor fi terminate vom căuta cu toţiĭ să ne adunăm ca delegaţĭ într'un oraş oare care, în mare congres naţional, spre a indica atuncĭ, în mod solemn, mijloacele de apărare ce se impun ţĕreĭ în unele interese ale sale cele maĭ vitale.

La lucru decĭ Domnilor.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

ELY MONTCLÈRE

(35)

Buchetul Ucigaş

PARTEA I-a

Măritişul Cristineĭ

XX

Cristina simţia că se apropie criza, când îl vedea în fie care zi şi maĭ nervos, maĭ iritabil.

Ea nu lăsa să i se ghicească starea eĭ de spirit. Tot dauna minunat de stĕpînă pe sine, aştepta evenimentele.

Fiindcă 'ĭ trebuiaŭ prietinĭ, mistress Howard îşĭ desfăşurase toate graţiile eĭ, toată bunătatea şi tot farmecul eĭ pentru ca să seducă pe Tereza şi pe tatăl eĭ.

Insă cu astfel de firĭ energice şi drepte, diplomaţia nu izbuteşte.

Tatăl şi fata se arătară foarte încăpăţânaţĭ şi respinseră avansurile Englezeĭ, cu care nu voiaŭ să aibă decât relaţiunĭ de strictă politeţe.

Se înţelege dar câtă ură prinse Christina pe dînşiĭ,

Ea însă trebuia să ascundă ura asta până în ziua izbîndeĭ.

Atuncĭ, vom vedea noĭ! îşĭ zicea vagaboanta. O să vedem noĭ cum aŭ să meargă lucrurile când voiŭ fi eŭ stĕpînă!

Cu Madelena se arăta foarte drăgostoasă.

O îngrija ca o mumă!

Părea că iubeşte aşa de mult pe fată, încât şi Madelena ca şi muma sa, căzu în cursa Englezoaiceĭ şi începu s'o iubească din toată inimioara eĭ.

Prin urmare Christina nu avea de ce să se teamă din partea asta.

Madelena era a eĭ.

— Cu puţină ipocrisie lucrurile merg tot maĭ bine, îşĭ zicea mistress Howard. Copila asta trebue să creadă că eŭ o iubesc adevĕrat până în ziua când...

Un zîmbet sinistru îĭ sfîrşi gîndul.

De Burgand iar nu am de ce să mĕ tem tocmaĭ mult... uu sfatul lor o să'l ceară Montalais....

Singurul punct negru, piedica era Filip.

Numaĭ de nu s'ar întoarce nătărăul ĕsta înainte de *eveniment!*

De şi contele nu'ĭ vorbea nicĭ o dată despre fiul sĕŭ, Christina pricepea pricina plecăreĭ tînĕruluĭ.

Ea binecuvînta lipsa asta şi nu cerea decât ca Filip să se întoarcă orĭ cât de tîrziŭ.

Prin urmare toate mergeaŭ dupe gustul aventuriereĭ şi nimic nu părea că o va înpiedica de a 'şĭ înplini planurile

. . . .

In seara aceia, dupe prînz, Christina dupe obiceĭ, se puse la pian şi întrebă pe Montalais:

— Ce doreştĭ să cânt maĭ întîĭ, domnule?

El tresări când auzi glasul acesta şi ridică iute capul.

— Cum aĭ zis?

— Te întreb, domnule, ce bucată doreştĭ să cânt?

— Da! A! mĕ iartă.... mĕ gîndeam la ceva.... *Invitaţia la vals*, te rog.

— Şi pe urmă?

— Pe urmă...... ce veĭ voi...... ce veĭ voi....

Montalais căzu iar pe gîndurĭ.

Cristina începu să cânte bucata luĭ Weber.

La 10 ore, Madelena şi Tereza ieşiră din colţul lor şi veniră la contele ca să le sărute pe frunte.

Contele rĕspunse maşinaliceşte când îĭ ziseră ele noapte bună.

Dupe ce ieşiră ele, mistress Howard se sculă.

— Cred că 'mĭ daĭ voe să mĕ duc şi eŭ... mĕ simt obosită astă-seară, domnule.... zise ea.

Contele se sculă.

— Cam greŭ.... cam greŭ.... zise el; eŭ tocmaĭ hotărîsem să 'ţĭ spun ceva astăzĭ.... acum chiar.... Aşteptam să rĕmînem singurĭ.

— A!.... cam rĕŭ.. Insă nu putem lăsa pe altă dată vorba asta?

Montalais se puse drept în faţa eĭ şi se uită ţintă în ochiĭ eĭ.

— Nu! rĕspunse el hotărît.. nu, nu pot să amân pentru altă dată!

Trebue să 'ţĭ spun chiar astă seară.. trebue!

Am hotărît eŭ şi aşa are să fie!

— Chiar dacă nu consimt eŭ? zise Christina alene.

Contele pricepu dupe aerul obraznic al Englezeĭ că mersese prea departe: de aceea zise, aproape rugându'se:

— Te rog....

Engleza se puse pe un scaun, foarte liniştită.

— Te ascult, domnule.... însă, îţĭ spun încă odată că sînt prea obosită.....

— O! sfîrşesc curînd.... Iţĭ cer numaĭ zece minute.. ..

Montalais nu putea sta loculuĭ. Dupe ce se învîrti de câteva orĭ prin cameră veni iar în faţa eĭ.

Tînĕra femee ridică capul şi se uită în ochiĭ luĭ.

Contele era galben, tremura. Părea foarte neliniştit, foarte încurcat; buzele i se încreţeaŭ....

Aĭ fi zis că nu voia să spue şi voia să spue foarte iute ce avea el în gând.

Insfîrşit, luându'şĭ inima în dinţĭ, zise:

— Cristino, vreĭ să te cununĭ cu mine?

Mistress Howard tresări. Deschise ochĭ marĭ, se ridică puţin în sus, par'că asvîrlită d'un resort.

Adevĕrat că aştepta ea de multă vreme propunerea asta, însă nu făcută aşa de neaşteptat, vezĭ bine!

— Să mĕ cunun cu d-ta! nu se poate! rĕspunse Engleza.

Acum fu rîndul conteluĭ ca să tresarĕ.

— Nu se poate! şi pentru ce?

Orĭ ţi se pare că te insult iar?

— Nu.... însă....

— Insă ce?.... Te iubesc de este un an! zise contele. D-ta nu voeştĭ să asculţĭ ce 'ţĭ spun eŭ.....

Ţi-am oferit tot ce poate un bărbat să ofere uneĭ femeĭ.

D-ta m'aĭ respins într'una.

Azĭ, dupe ce m'am gîndit serios, viŭ şi 'ţĭ zic:

(Va urma)

INFORMAȚIUNI

Monitorul oficial de azĭ publică decretul prin care de la 1 Decembre 1891 se întroduce ca oră oficială pentru toate serviciile publice din toată țara ora adoptată de căile ferate.

—✠—

In Giurgiu angina difterică bântue cu furie.

Maĭ multe școlĭ sunt închise.

Autoritățile sanitare să ia mĕsurĭ energice.

—✠—

D. colonel Paladi e numit ofițer recrutor pentru județul Ilfov.

—✠—

D. D. Brătianu a scris că sosește în Bucureștĭ Marțĭ seară.

—✠—

Rugăm pe D. Poni, ministrul instrucțiuneĭ publice, să bine-voiască a ceti cu atentiune plângerea, ce am publicat erĭ din Galațĭ contra profesoruluĭ Hasnaș și contra revizoruluĭ Plăvănescu.

Acea plângere e subscrisă de patru cetățenĭ din Galațĭ și merită a fi luată în serioasă considerație de D. Ministru.

—✠—

Poliția de moravurĭ instituită de marele moralist Pache, în contra constituțieĭ, a dat naștere unuĭ noŭ scandal.

O tînĕră trecea pe calea Victorieĭ spre a se duce acasă de la lucru. Agențiĭ luĭ Pache o apucară de brațe. Grație numaĭ interveniręĭ D-luĭ Jean Ghica, tînĕra a putut fi scăpată.

Până când acest scandal?

—✠—

Pentru ziua de 1 Ianuarie 1892 este vorba să se creeze Prințuluĭ Ferdinand o casă civilă și militară. De atuncĭ prințul se va stabili în palatul de la Cotrocenĭ, ce s'a reparat.

Contribuabiliĭ să'șĭ gătească pungile pentru plata uneĭ noĭ liste civile.

—✠—

A apărut *Apărătorul sănătățeĭ* Nr. 15 Anul I și are sumarul următor:

Boala câinească saŭ mizeria fiziologică saŭ marasmul.—Cauzele carĭ strică dințiĭ. Despre frig.—Moartea prin gaze din sobă.—Gimnastica în casă.—Lungoarea. Despre vezicătoare.—Musca cantaridă.—Câte-va cuvinte asupra înțărcatuluĭ copiilor.—Proiect de regulament de prevențiunea boalelor infecțioase (molipsitoare) de Dr. I. Felix: Titlul IV, Desinfectarea, (urmare)! Titlul V, Mĕsurĭ speciale la diferite boale, Holera.

—✠—

Aflăm cu deosebită plăcere căsătoria D-luĭ Ioan V. Georgescu, cunoscutul fabricant de paste alimentare, cu D-șoara Maria C. Rădulescu.

Ceremonia religioasă va avea loc mâine 17 Noembrie la orele 8 p. m. în biserica Doamna Bălașa.

Felicitările noastre sincere.

—✠—

De câte-va zile se află expus portretul tînĕruluĭ student al școaleĭ de Bele-Arte D. Simonidi lucrat de D. Pascali, un pictor de valoare.

Tabloul este foarte bine reușit și denotă că D. Pascali este un viitor artist.

—✠—

D. Eduard Dioghenide a reintrat de astă-zĭ în redacțiunea ziaruluĭ nostru.

—✠—

Un Domn B. I. Popovicĭ din strada Sf. Constantin Nr. 11 ni se plînge că nu poate străbate când este audiență la Ministerul Cultelor, din cauza ușieruluĭ care are și el obiceiul de a favoriza pe diferite persoane.

Atragem atenția D-luĭ secretar general.

—✠—

Astă-zĭ se începe esamenul de internĭ la Eforia spitalelor.

După care regulament oare? După regulamentul D-luĭ Blaremberg pe care D. Catargiu nu l'a aprobat?

—✠—

Opera Italiană.

Astă seară Sîmbătă *Traviata* operă în 4 acte de Verdi.

STIRI TELEGRAFICE

ATENA, 15 Noembrie.—Respunsul guvernuluĭ în chestia lucrătorilor streinĭ, va menține punctul sĕŭ de vedere. Guvernul va declina orĭ ce rĕspundere în situație și va refuza orĭ ce angajament de plată.

Camera a ales pe D. Giorgiadis (guvernamental) președinte.

PARIS, 15 Noembre.—Figaro este urmărit pentru că a deschis o subscriție în favoarea Monseniorului Gouthe-Soulard.

Radicaliĭ D-niĭ Goblet Lockroy, Sarrien, Peytral și Millerand publică un program care cere reforma impositelor, regularea raporturilor între Stat și biserică proiecte în favoarea lucrătorilor.

MADRID, 15 Noembre.—Este inexact că Regenta va merge la primă-vară la Viena, Berlin și Paris.

PARIS, 15 Noembre.—Știrĭ private din Tanger zic că șefiĭ din Tua aŭ primit protecționatul Maroculuĭ spre a păstra idependența lor față cu Francia.

DESBATERILE PARLAMENTARE

CAMERA

Ședința de la 16 Noembrie 1891

Ședința se deschide la orele 1 și 10 m. sub preșidenția D-luĭ Colonel Roznovanu.

Prezențĭ 123 deputațĭ.

Se fac formalitățile obicĭnuite.

D. **Al. Enacovici** propune amânarea alegereĭ biurouluĭ pentru Lunĭ.

Propunerea se primește.

Ședința se ridică la orele 1 jum.

Ședință publică Lunĭ.

SENATUL

Ședința de la 16 Noembrie

Ședința se deschide la ora 2 p. m. sub preșidenția D-luĭ Brăiloiu vice-președinte.

Presențĭ 95 D-nĭ senatorĭ.

Se fac formalitățile obișnuite.

Se începe votarea cu apel nominal a președinteluĭ.

Votanțĭ 98.

D. C. Boerescu **57**.

Buletine albe **41**.

Opoziția a votat alb.

D. Boerescu este proclamat președinte.

D. **Boerescu** spune că alegerea D-sale este o nouă victorie a partiduluĭ liberal-conservator asupra intereselor particulare ale indivizilor.

D. *Boerescu* spune că orĭ-care ar fi simțimintele sale politice se va ridica de-asupra lor și asupra slăbiciunilor omeneștĭ și va fi imparțial față cu toțĭ senatoriĭ.

Ședința se suspendă pe jumĕtate oră ca să se fătuiască pentru alegerea vice-președinților.

ULTIME INFORMAȚII

Aseară s'a ținut o întrunire la Băile Eforiei convocată de o parte din senatoriĭ și deputațiĭ majorităței, guvernamentalĭ și de concentrațĭ carĭ voesc să limpezească situația actuală atât a ministeruluĭ actual de cârpeală cum și situația din Cameră și Senat a maĭ multor conservatorĭ.

S'a decis între altele să silească pe D. Lascar Catargiu a da un respuns hotărît la moțiunea votată în adunarea de la Hotel de France.

—✠—

Reproducem cu plăcere după ziarul parisian *Le Gaulois* rîndurile de maĭ jos.

Generalul Crețeanu, inspector general al cavaleriei romîne și aghiotant al Regeluĭ Românieĭ, 'șĭ-a daț demisia din armată din cauză de sănătate.

Elev al școaleĭ de Saumur, numără numeroșĭ amicĭ între ofițeriĭ noștri superiorĭ și între generalĭ.

Retragerea prematură a generaluluĭ Crețeanu va fi viŭ regretată. Era un ofițer cu o înfățișare măreață, foarte competent și cu greŭ va fi înlocuit în cavaleria română,

—✠—

Primirea D-luĭ D. Sturza la Palat a avut de rezultat că toțĭ colectiviștiĭ din Senat și Cameră, aŭ primit ordinul să voteze alb la alegerea de președinte, și în Senat și în Cameră.

Senatoriĭ guvernamentalĭ aŭ fost convocațĭ astă-zĭ la orele 1 și jumătate în biblioteca Senatuluĭ spre a se consfătui asupra alegereĭ președinteluĭ și a biurouluĭ.

—✠—

Astăzĭ înainte de deschiderea ședințeĭ, miniștriĭ s'aŭ întrunit în consiliŭ în unul din saloanele Camereĭ.

Obiectul discuțieĭ a fost alegerea biurouluĭ.

S'a decis de o cam dată numaĭ realegerea D-luĭ Colonel Roznovanu ca președinte.

Vice-președințiĭ vor fi aleșĭ Marțĭ.

—✠—

A apărut de sub tipar, Stefan Hudicĭ, piesă teatrală, datorită peneĭ distinse a simpaticuluĭ deputat socialist V. G. Morțun.

—✠—

Ierĭ noapte o hoție foarte îndrăzneață s'a comis în strada Manea-Brutaru Nr. 17, la D-nul Constantin Urmuzescu, depozitar de făină.

Hoțiĭ aŭ intrat prin curte, aŭ descuiat lacătu și aŭ pătruns în biuroŭ, unde se afla casa de banĭ.

Hoțiĭ aŭ făcut maĭ întâĭ câte-va găurĭ cu sfredele, aŭ scos șuruburile, și aŭ rupt o bucată din placa de fier cu un instrument anume fabricat pentru acest scop.

In graba lor hoțiĭ aŭ luat numaĭ suma de 130 leĭ și n'aŭ ridicat cutia sub care se afla o sumă maĭ mare de banĭ în hârtiĭ.

Hoțiĭ aŭ lăsat un dreider, un instrument de rupt oțelu, un clește franțuzesc, și o lanternă făcută din o cutie de ceaiŭ.

—✠—

A apărut nu de mult sub iscălitura d-luĭ Stavruț Zamfirescu, licențiat al facultățeĭ de drept din Paris și fost consilier al Curțeĭ de Apel din Craiova, o broșură întitulată: *România și viitorul resbel.*

Această scriere are meritul francheței, și este eșită din o pană convinsă, dar pe noĭ de la *Adevĕrul* nu ne satisface.

Vom reveni.

—✠—

D. colonel Gorjan e furios că 'l-aŭ scos din slujba de director general al poștelor și telegrafelor.

—Nu'mĭ e necaz de alt-ceva, spune d-sa, dar îmĭ vine sĕ mor de ciudă că nu m'aŭ lăsat să isprăvesc reformele începute la *postie.*

—✠—

Membriĭ societățeĭ ligeĭ pentru Unitatea culturală a Românilor, secția Mehedințĭ, în adunare generală aŭ decis a da *patru serate dansante* în sala Apollo în zilele de 30 Noembrie, 28 Decembrie, 18 Ianuarie și 15 Februarie. Cea de la 30 Noembrie va fi cu tombolă, în scopul măriręĭ fonduluĭ secțiuneĭ.

—✠—

La 8 Noemvrie curent s'aŭ făcut anchetă de d. inspector Vitzu, Revisoruluĭ scolar N. Vâlcu, în comuna Viziru, jud. Brăila, unde a constatat abuzurile denunțate comise de învĕțătoru Mușicu și publicate de d. Sterie Ionescu.

D. Poni a chemat la Minister pentru ziua de mâine, spre a cerceta însușĭ afacerea, pe d. Sterie Ionescu, revizorul Vălcu, preotul Petrovicĭ din comuna Scorțaru, fostul învĕțător Mușicu precum și alțĭ învĕțătorĭ.

—✠—

Anunțăm cu plăcere căsătoria civilă a D-luĭ George Olăvinariu, farmacist, cu gentila D-șoară Elena Lupu.

Urăm tinereĭ perechĭ toate fericirile.

—✠—

O destăinuire gravă

S'aŭ întrunit 55 de deputațĭ și senatorĭ conservatorĭ și liberalĭ-conservatorĭ, erĭ seară la Otel de France. D. Gherassi prezida.

Aŭ luat cuvêntul d-niĭ M. Balș, Iancovescu, Al. Catargi, Procopescu, Sculi, Pĕucescu, Al. Lahovary.

S'a repetat moțiunea de la otel de France care sĕ va prezenta astăzĭ D-luĭ Lascar Catargiu cerêndu'ĭ ca să dea un respuns categoric. In caz când generalul Florescu n'ar voi să se supună dorințelor partiduluĭ conservator, **se va pune cestiunea retragereĭ D-luĭ Lascar Catargiu.**

Discursul D-luĭ Al. Lahovary a făcut sensație. Maĭ ales când D-sa a făcut următoarea destăinuire:

Mi se impută, a zis D-sa, **că sunt contra generaluluĭ Florescu și a D-luĭ Vernescu. Aceĭ carĭ îmĭ fac această imputare uită că generalul Florescu și D. Vernescu îmĭ datoresc în mare parte venirea lor la putere. Când ne-am retras din minister, M. S. Regele voia să cheme la cârmă pe D-niĭ Crețulescu și D. Ghica. Atuncĭ noĭ am stăruit cât am putut și am convins pe Suveran ca să nu o facă și să însărcineze pe Generalul Florescu cu formarea cabinetuluĭ. De ce dar să fiŭ astă-zĭ adversarul uneĭ formațiunĭ ministeriale pentru care am lucrat?**

Societatea Preseĭ

Convocare.

Toțĭ domniĭ membri aĭ Societățeĭ Preseĭ sunt rugațĭ să bine-voiască a se întruni în localul societățeĭ str. Academieĭ, casa Steiner, *Lunĭ 25 Noembre curent orele 8 seara.*

ORDINEA ZILEI:

Comunicărĭ.

Admisiunĭ de nouĭ membri.

Demisiunile din Comitet a d-lor D. Roco și F. Damé.

COMITETUL: D. A. Laurian, I. G. Bibicescu, C. C. Bacalbașa, M. Minovici C. G. Stefănescu, I. Nenițescu.

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREŞTI:

Bucureştĭ Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Paşcanĭ 9,04 s., soseşte în Iaşĭ 11,20 s. — Accelerat, pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3,26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Păşcanĭ 8,40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţi, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ la 7,50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteştĭ 9,38 seara, din Costeştĭ 10,06 seara, Slatina 11,27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiaşĭ 1,40 dim., din Turnu-Severin 3,40 dim., soseşte în Vêrciorova 4,02 dim. — De persoane pleacă din Bucureştĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleştĭ 11,04 dim., din Piteştĭ 11,37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiaşĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, soseşte în Vêrciorova 8,30 s. — Fulgerul pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiaşĭ 10,30 seara, din Turnu-Severin 12,38 noaptea, soseşte în Vêrciorova 1,00 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 2.35 p. m., din Titu 3,57 seara, din Goleştĭ 5.24 seara, din Piteştĭ 5,50 seara, din Costeştĭ 6,20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 soseşte la Craiova 10,05 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct persoane — Pleacă din Bucureştĭ 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10,44 d.

Bucureştĭ-Galaţi, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9,40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2,55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5,59 p. m., soseşte Galaţĭ 6,35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ.— Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m., din R.-Sărat 3,49 p.m. din Focşanĭ 7,48 seara, din Mărăşeştĭ 8.30 seara, soseşte Tecucĭ 9,45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, soseşte Predeal 9,25 seara.

Accelerat.— Pleacă din Bucureştĭ 7,40 d., din Ploeştĭ 9,27 d., din Câmpina 10,26 d., din Sinaia 11,38 p. m., soseşte Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8,50 d., din Ploeştĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., soseşte Predeal 1,56 p. m.

Bucureştĭ-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8.30 d., soseşte Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureştĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiŭ 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ, Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11, 3 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI.

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 seara.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 12,10 p. m. 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 8,40 dim. 5,10 s.
Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.
Din Craiova 1 p. m.
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 10,45 d. şi 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU. TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI.